

Anđeo govori Zahariji

Ključni stih: “No anđeo mu reče: ‘Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan’.”
— *Luka 1: 13 NKJV*

Izabrani tekstovi:
Luka 1: 5-20

ZAHARIJA I NJEGOVA

žena Elizabeta vodili su živote posvećene Bogu i Njegovoj službi. Njihova vjernost zauvijek je zabilježena u Lukinom evanđelju: “Oboje bijahu pravedni pred Bogom: živjeli su besprije-korno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim.” (Luka 1: 6) NKJV Njihov je život bio blagoslovljen,

osim u jednome. Nisu imali djece, Elizabeta je bila nerotkinja. Ipak im je Božje obećanje često bilo na umu: “Ako zbilja poslušаш glas JAHVE, Boga svoga,... svi ovi blagoslovi sići će na te... Blagoslovljen će biti plod utrobe tvoje.”—5.Mojsijeva 28: 1-4 NKJV

Djeca su se smatrala izrazom Božje naklonosti, nagradom za vjernost. Psalmist je to veličao u pjesmi: “Evo: sinovi su JAHVIN dar, plod utrobe njegova je nagrada...”—Psalmi 127: 3-5 NKJV

Kako su besprije-korno slijedili sve zapovijedi i uredbe Gospodnje, Zaharija i Elizabeta nisu posustali u svojoj službi i odanosti Bogu; unatoč izostanku nasljednika. Uskoro će biti nagrađeni. Mnoge osobe od velike važnosti u Božjem planu

rođene su od roditelja koji su dugo bili bez djece. Prisjetite se kašnjenja u rođenju Izaka, Jakova, Josipa, Samsona i Samuela. Bog ponekad drži Svoje ljude da čekaju ispunjenje Njegovih blagoslova kako bi ih uvećao kada konačno budu odobreni. Tako je trebalo biti i s rođenjem Zaharijinog i Elizabetinog sina, Ivana Krstitelja.

Zaharija je bio Aronov svećenik iz Abijinog reda. “Dok je Zaharija jednom po redu svoga razreda obavljao svećeničku službu pred Bogom, ždrijebom ga zapade po bogoslužnom običaju da uđe u Svetište Gospodnje i prinese kâd.” (Luka 1: 8, 9) Dok je obavljao svoju dužnost, ukazao mu se anđeo koji je stajao s desne strane kadionog oltara. Zaharija se jako uplašio. Židovi su vjerovali da će viđenje anđela donijeti smrt onome koji ga gleda. Anđeo Gospodnji brzo ga je umirio, rekavši: “Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan. Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati.”—Luka 1: 13, 14 NKJV

Vijest je bila neodoljiva za ovog vjernog čovjeka. Nakon toliko godina bi blagoslovljen sinom; i ne običnim sinom, već onim koji će odrasti i postati veliki prorok Gospodnji. On će obratiti srca mnogih Izraelaca Gospodinu Bogu njihovu. Učinit će to u duhu i snazi proroka Ilije, ispunjavajući Malahijino proročanstvo: “Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije dolaska velikog i strašnog dana JAHVINA. I on će obratiti srca očeva djeci, i srca djece njihovim očevima...”—Malahija 4: 5, 6

To je bilo više nego što je Zacharija mogao vjerovati. Izrazio je sumnju anđelu. Anđeo odgovori i reče mu: “Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom. Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu poruku. I evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme, zanijemjet ćeš i nećeš moći govoriti do dana dok se to ne zbude.” (Luka 1: 19, 20) Poučeni smo ovim događajem.

Kao što je Zaharijino kolebanje dovelo do umanjenja trenutne slave, tako će naša nevjera povremeno umanjiti očitovanje Božje sile u našim životima. Slušajmo i vjerujmo kad nam Bog govori. ■